

Szerkesztőségi iroda:
Nagy-Becskerek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:
Pleitn Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszámítások intézendők.
Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:
Egész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 „
Negyedévre ——— 6 „
Egy hóra ——— 2 „
— Egyes szám ára 8 sz. —

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetői
irodáknak.

Megjelenik
vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1900.

XXIX. évfolyam. 31. szám.

Csütörtök február 8

A katolikus autonomia.

Budapest, február 7.

(P. C.) Egy fontos kérdés, mely már har-
minc év óta foglalkoztatja a lelkeket, hozta
össze a katolikusok országos gyűlését,
mely Vaszary Kolos hercegprímás és gróf
Szapary Gyula volt miniszterelnök közös
elnökléte alatt folyó évi január hó 31 én
kezde meg tanácskozásait a katolikus
önkormányzat felett. E téma első tár-
gyalása az 1870/71. évi kongresszuson,
dacára annak, hogy a nyilatkozatok szín-
vonala választékosan magas volt, tudva
levőleg azért nem vezetett kedvező ered-
ményhez, mert az illető elaborátumok a
két szélsőséget, a mérsékelt minimumot és
a radikális maximumot képviselték.

Azóta az autonómiai kérdés terén is
bizonyos reakcionárius áramlat lépett fel,
mely okvetlen káros hatással van e fontos
intézmény fejlődésére. A katolikus auto-
nomia fontossága minden kételyen kívül áll;
nem akarunk világtörténelmi bizonyítvá-
nyokra utalni, hogy a kereszténység ere-
dtileg csak laikus községeket demokrati-
kus alapon ismert, csak konstatáljuk, hogy
már régóta s különösen újabb időben,
élénken hangzott a katolikusok óhajta,
hogy a katolicizmus, mely régebben ál-
lamvallás volt, jelenleg legalább ugyan-
azon jogokat élvezze, mint az ország többi
vallásai, hogy továbbá az autonomia ál-
lami tekintetben kedvező forma a külön-
féle, néha államellenes irányzatok ellen-
őrzésére, melyek eddig a nyilvánosság elől
elvonva buján tenyészthettek, és hogy végre
ily hatalmas szervezet az összetartozandó-
ság hiányzó társadalmi érzelmének óhaj-
tát kiképződését adná és sok más irányban
is gerjesztőleg hatna.

Azoknak a tényezőknél tehát, melyek-
nek ingerenciáját az autonomia érinti, a

priori meg kell barátkozniok a gondolattal,
hogy az autonomia jogok nélkül csak
non sens, és hogy e jogok nem származ-
hatnak máshonnan, mint hogy a hivatott
tényezők jogkörük egy részét az autonó-
miának átengedik, illetve némely jogaikat
közösen gyakorolják.

Az állam, mint legmagasabb tényező,
amnyiban megadhatja ezt, a mennyiben
ethikai és politikai céljai megengedik; a
korona kegyuri jogainak sokszor kell erős
állami tekintetek által vezetettéők; a leg-
több engedményt tehát a magas és alsó
klerusnak kellene hoznia, hogy jó akarat-
tal hozzájáruljon az autonomia lényegéhez.
Egyházközségeket, katolikus alapítványo-
kat, felekezeti iskolákat s ezek tantervét,
egyházi javakat s ezek kivül a kisebb kér-
désök egész tömegét a papság és a laikusok
legszebb egyetértésében lehetne közösen
igazgatni.

A kongresszus első napján a többségi
votum és a kisebbségi ellenirat szónokai
beszéltek s habár még a püspöki karban
is bizonyos szkepszis nyilvánul a kedvező
megoldásra vonatkozólag, nem kételkedünk,
hogy a közjó gondolata a pártokat kon-
ciliánsabbakká teszi s hogy az ellentétek
vémi közeledéssel nem lesznek áthidalhat-
lanok. Megbízható prognoszt erre vonat-
kozólag ma még nem lehet felállítani, de
nem tehetünk róla, élénk sajnálattal kell
megjegyeznünk, hogy a kongresszusi ta-
gok nézetei igen szét vannak forgácsolva
s az egység hiánya lehet az a legnagyobb
akadály, mely lehetetlenné teszi a probléma
jegecedését.

Az autonómiai kongresszust tegnap folytatták,
mely alkalommal három kitünő beszédet mon-
dottak Asbóth János, Timon Akos és Günther Antal.
Mindnyájan elfogadták Horánszky javaslatát.

HIREK.

Tájékoztató.

Febr. 10. A „Polgári Dalárda“ estélye Marciánál.
„ 11. „ „ „ „ Koválnál.
„ 12. „ „ „ „ Rózsánál.
Február 11. Iskolyagyermekekről közgyűlése.
Február 12. Közig. bizottság ülése.
Február 13. Izraelita nőegylet táncestélye.
Február 19. Rendk. megyei közgyűlés.
Február 27. Kerekpár-egylet vig estélye.

A gőzfürdő mindennap reggeli 6 órától délig
az urak részére nyitva van; hölgyek részére kedde-
s és pénteken 11 óráig; ugyanazon napokon 6-tól
8-ig este urak részére is. A kád-fürdő egész nap este
7 1/2 óráig nyitva marad.

— Személyi hír. Rónay Jenő főispán visz-
szaérkezett Nagybecskerekre.

— A polgármester utja. Dr. Grandjean
József polgármester ma érkezett haza Budapest-
ről, ahol a különböző miniszteriumokban a várost
érdeklő ügyeket megsürgetni volt. Nevezetesen
a belügyminiszteriumban a fogyasztási adó ter-
mészetű városi adópótlékok ügyében azt a
választ kapta, hogy engedélyeztetni fog a pótlé-
adók szedése, miután az idei költségvetés 11.000 frt
bevételi tétele erre a jövedelemre van alapítva,
csak — a pénzügyminiszter egyezték belé.
Nos ide is elment a polgármester, ahol azt
felelték, hogy néhány stílis módosítást kivéve
az ide vonatkozó szabályrendelet helybenhagyatik.
Hasonlóképpen a kereskedelmi miniszteriumban
a vasuton érkező áruk után szedendő vámok
szedhetési jogának további megújítását szorgal-
mazta, amit sikerrel járt ki a polgármester,
kijelentvén a miniszter, hogy semmi nehézség
sem forog fele, mert nem új jog engedélyezéséről,
csupán egy régi gyakorlat jogos továbbfoly-
tatásáról van szó.

— Csajághy püspök emléke. Tegnap volt 40
éve bold. emlékü Csajághy Sándor esanádegy-
házmegyei püspök elhalálozásának. Az 50 éves
korában elhunyt főpap földi maradványai a te-
mesvári székesegyház sírboltjában nyugosznak a
következő jellemző feliratot viselő márványlap
alatt: „Nem sokáig — de egészen egyházmeg-
yéjének élt. 1851—1860.“ Tegnap d. e. 9 óra-
kor nagy rekvium volt Temesvárott a székes-
egyházban Csajághy püspök lelkiüdvéért, melyet
Németh József felsz. püspök mondott.

A „TORONTÁL“ tárcája.

A kölcsön.

— A „Torontál“ eredeti tárcája. —

Kusza, nyomoruságos betűk voltak s olyan
apró írás, hogy az öregnek belefájdultak a
szemei, a míg a lámpatényélnél olvasta. Szinte
befeküdt a papirosba s a hogy a szemeit ősz
szepreleste, erőszakosan, hogy majdnem meg-
repedt a homloka, mintha nem is a betűket nézné,
csak valami kitolakodó belső indulattal viaskod-
nék. Reszkető feje elkezdett lassan inogni, öre-
gesen, mintha bóbiskolna s akkor végre kiszó-
kott hirtelen, élénk kárörvendéssel az a csópp
a szeméből, diadalmasan, hogy az ő hatvanöt
esztendő energiájánál erősebb tudott lenni. Már
utána eresztette a többi is szó nélkül, beletörődvé.
Csak akkor, hogy neszt hallott maga körül,
gyöngye, finom neszt, akkor rezzent össze ijedten.
A szomszéd szoba küszöbén beteges hang szólt
meg, alig erősebben a légy zümmögésnél.

— Marcikám!

Az asszony állt ott. Csak úgy, a hogy az
ágyból levánszorgott, fehér hálórékliben, mamusz
szal a lábán.

Az öreg hamarosan zsebreavágta a levelet,
de támolygott, a míg odament az asszonyhoz.

— Megfázol, Mái! Szólt idegesen. Minek
kelsz föl mindig?

— Csak! mondta az asszony. Fészkelődöm,
csupa morzsa az ágy . . . Még mindig nem
jött levél, Marci?

Az a csópp megint csak előkiváncozott, de
nem jöhetett ki, jól szoritotta az öreg!

— Ne, Mái, ne türelmetlenkedjél! kérlelte.

Az ilyen ember mindig el van foglalva. Nem
csoda. De eredj vissza, fiam. Majd nappal, ha
szép idő lesz, leszállhatsz egy kicsit.

Gyöngéden karonfogta s vitte vigyázva,
esetlen szorgoskodással az ágyhoz. Megfordította
a párnákat s letakarta a nagy dunnával. A lám-
pást is leszófolta, hogy ne világosson a szemébe.
Majd fölkel s indult az ajtó felé.

— Elmegy? kérdezte az asszony.

— El. Tudod, a Fedákékhoz, egy percre.
Beküldöm addig a vén Fánit.

Az utcán aztán más irányba fordult s ko-
cogó lépésekkel ment a kávéház felé. Ugy a
kocsi utról már lehetett is látni a piros zöld lám-
pát, a mi olyan ravaszul, csalogatóan pislogott.
A friss benyomások alatt határozatlan, habozó
volt még minden benne; tisztába kellett jönni.
Igaz, a Fedákékhoz ment, hogy megy; bizo-
nyosan várják is, de ma nem lehet. Az is bizo-
nyos, hogy kérdezősködni fognak e miatt és
akkor . . . akkor hazudni kell majd valamit.
Kétszer: a Málnak is. Most is majd, hogy el
nem járt ez az ő öreg fecsegője, olyan nehezen
tudta az indulatot visszanyelni. De mikor olyano-
kat ir az a fiu! Olyanokat! Jó ilyet az asszony-
nak nem tudni.

Valami kis dunántúli városból jött a levél.
Megbukott a társulat s ök magukra maradtak,
a nyomorkodó színészek. Az igazgató egy hete,
hogy megszökött, nem tudni hová. Az a pár-
garas mind ráment már, ki kosztra, ki kvártélyra.
Jó is volna másfelé nézni, de a gazdasszony nem
ereszti. A rekvizitumok is mind nála vannak s
a nagy kabát is, zálogba. Pedig hüvös idő jár
igy ősz vége felé . . .

Fázékonyan húzta be a nyakát az öreg,
mintha most érezné először a csipős szelet, a

mi a hegyek felől jön s nagy sivitással szórja
az utra a száraz, avar leveleket.

Hát, írja a fiu, ha nem haragszik . . . ha
lehet . . . Nem kell sok . . . valami . . . Epen
csak, hogy tovább mehessen. Oh sok mindent
megtanul az ember idegenben! . . .

Valami hánykolódott az öregben rakoncátlan,
gyerekes módon.

— Segíteni kellene valamiképen! rebegte,
de az ember azt bihette, hogy imádkozik. Meg-
hül, megbetegszik a gyerek! . . .

— Valami kölcsönfele, mondta aztán, de
hitetlen, leverő sóhajta volt az.

Sohasem szeretett ő ilyet. Pláne most, vén-
ségére . . . Még a szemére találják vetni, hogy
eszmé iszom fajta, nem képes a nyugdíjából
megélni. Megeshetik, virtusz az egy ilyen tehetetlen,
kevés beszédű öreg embert megszólítani. Pedig
keserves kis pénz az, most is alig jutott egy
kis befőttesre, beteg öreg asszonyok számára
való nyalánkságra. Ha ugy bébe hóba nem hozna
valamit a kötője alatt a Fedákné, bizony meg-
halhatna az asszony egy csópp vörös borért.
Csak épen citromra ha néha jut. Ötven krajcárja
még csak volna nélkülözhető, ugy tette félre egy
kis pipadohányra, de Istenem, az csak kevés!
A gazdasszony rá se hederit . . .

Kölcsön kell kérni valakitől okvetlenül!

Röstelkedve nyitott be a kávéházba. Csupa
jókedvű, mulató ember filkózott a szobában,
lármás, kisvárosi celebritások. A nagy dohány-
füsttől köhögni kezdett és fájdalmat érzett a
torkában. Udvariasan, alázattal köszönt jobbra-
balra, olyannak is, a kit alig ismert, gazdag
buzakerekedőknek, a kik lenéztek, de szeretik,
ha köszönnék. Egyik-másik vissza is köszönt.

Itt, látta, hogy el vannak foglalva az em-
berek, hát átszorgott a másik szobába. De

— **A felső-torontali ármentesítő társulat.** választmánya tegnap Rónay Jenő főispán elnöklété alatt ülést tartott Nagyikindán. A fegyelmi választmányba a következő tagok választottak: Dr. Bogdán Zsivko, Rónay László, Schwarcze Eberhard és Oros Mátyás. Póttagok: Vollmann Péter és Reiner Dávid. Az újszeged-vedresházi társulatnak a f. t. á. társulattal való egyesítése nagy érdeket keltett. Az egyesülés a miniszteri rendelet értelmében úgy történik, hogy a f. t. á. t. úgy a védműveket, valamint az aktívákat és passzívákat ideiglenesen átvette. Az erről szóló javaslatot tárgyalták tegnap. A választmány a szükséges adminisztratív intézkedéseket megtette, az átvett töltesek megerősítését és javítását folyamatba tette és a védelmi anyag kiegészítését hasonlóképp most eszközöli. A választmány azonban sérelmesnek tartja magára nézve, hogy a vedresházi társulat a rendelet szerint átadni kötelezett követelést a f. t. á. társulattól el vonni akarja, amennyiben az 1898. évi társulati kivételeket nem akarja beszédni, hanem elengedni és amennyiben a követelésekből 11 ezer forintot nem mint követelést, hanem az átadni kötelezett készpénzbe akarja betudni. E két irányban a választmány barátságos egyezményt kísérel meg és szükség esetén a földművelésügyi miniszterhez fordul. — **Grandjean Ede** állásában véglegesített. — Hosszasabb foglalkozott a választmány az egyik szakaszmérnök és vonalfőnök között fenforgó differenciával, kimondván, hogy értesíteni fogja az összes társulati alkalmazottakat, hogy a vonalfőnök mint társulati érdekelt és a társulat nem szolgálati viszonyban álló képviselője a társulati alkalmazottakkal szemben nem koordinált viszonyban, hanem inkább felelősséget ellenőrzője és a gazdasági kérdésekben felelősség mellett rendelkező organuma és ebből folyólag a társulat fizetési viszonyban álló alkalmazottai a vonalfőnöknek az engedelmességet megtagadni semmi esetben sem jogosítottak, hanem esetleges észrevételeiket hivatali felelősségük útján terjeszthetik a társulat elé. A jelen esetben fenforgó differenciák a fegyelmi választmány útján fognak elintéztetni.

— **Adakozások a Petőfi-házra.** (4. Folytatás.) Götz György jegyző ivén: Götz György 2 kor., dr. Székely Sándor 2 kor., Paar József 40 fill., Rössner József 40 fill., Rabanek János 40 fill., Schwanfelder 1 kor., Szegedy Mihály 50 fill., Balog Sándor 50 fill., Perin Simon tanító 40 fill., Mihály Gyula 1 kor. 20 fill., összesen 8 kor. 80 fill. — Sándorháza község gyűjtése: Reinkin József 2 kor., Henz János 1 kor., Engelmán Miklós 60 fill., Esz Péter 40 fill., Barthol János 1 kor., Eisel Antal 2 kor., Schmidt Ferenc 1 kor., Wilhelm József 40 fill., Schmidt Ferenc 40 fill., Wolf Tamás 40 fill., Lammert József 40 fill., Mayer Fülöp 2 kor., Schraul Ferenc 1 kor., Holzinger Henrik 60 fill., Szada F. 50 fill., Nikola Miklós 20 fill., Henszer Mátyás 60 fill., Schlier Péter 40 fill., Schütz Mátyás 60 fill., Metschang Vilmos 40 fill., Osmann Fülöp 1 kor., Kucsera János 50 fill., Kraut Bernát 40 fill., Schannen József 50 fill., N. N. 2 kor., Weidmann János 40 fill., Tanner K. 40 fill., Meininger János 40 fill., Pougner Mihály 20 fill., Schneider József 1 kor.,

Wolf Péter 20 fill., Zimmermann Ferenc 20 fill., Heitner István 1 kor., Azmann János 1 kor., Szorek Ferenc 1 kor., Heinrich Henrik 1 kor., összesen 27 kor. 20 fill. — **Tor. V. Á. R. helyi község gyűjtése:** T. V. Á. R. helyi község 4 kor., Sepsey Mihály jegyző 50 fill., Czégény András s. jegyző 30 fill., Földessy Károly 20 fill., Tóth János 10 fill., Mészáros József 30 fill., Mészáros Ida 30 fill., Szarvas Dávid, Vig Antal, Osztertag Márton, Tóth Bálint, Metz Mátyás, Halmi Mihály, Hirth Kálmán, Plöhn Samu, dr. Somogyi Sándor, Joó János, Szei József, Mohácsi Imre, Bartus Elek, Pázmány Gyula, Sepsey János, Csánki Sándor, Halász András, Joó Sándor, Szőke Benedek, özv. Balogi Imréné 20—20 fillért, Krausz Ignác, Regauer Mihály, Sepsey István, Pázmány Gyuláné 30—30 fill., Mandrukits Konstantin 60 fill., Tor. vásárhelyi takarékpénztár 1 kor., Baranyi Ferenc, Eisele Juliska, Erdélyi Ilona 40—40 fill., összesen 14 kor. 50 fill. (Folytatjuk.)

— **A vidéki hírlapirodalom köréből.** Miklós Gyula, a Kassán megjelenő „Pannonia“ szerkesztésétől visszalépett és e hó elsején átvette a „Felsőmagyarország“ politikai napilap felelős szerkesztését.

— **Vörheny.** Körülbelül egy hete, hogy semmi jelenteni valóknak nem volt a vörhenyről s ime ma, a veszedelmes betegség meglátogatta a magyar utca 318. számú házat, ahol egyszerre három gyermeket döntött az ágyba, a 3 éves Jendriscska a Ferenczet, az 5 éves Adélt és a 12 éves Hedviget. Egy családból három beteg egyszerre, úgy látszik, a járvány csak azért pihent el kisé, hogy újra nagyobb erővel kezdje.

— **Zombor város új polgármestere.** Zombor város törvényhatósága keddi közgyűlésén egyhangulag Hauke Imre szolgabíróvá választotta polgármesterévé.

— **A vasutasok községi adója.** A kereskedelmi miniszter tegnap az állami alkalmazottak helyi adójáról szóló törvényjavaslatot nyújtott be, amelyben véget vet annak, hogy a vasutasokat tovább is zaklassák a községi adókkal. Az 1893. évi IV. törvények, amely az állami tisztviselők, altisztek, szolgák illetményeit szabályozza, egész sereg különféle állami alkalmazottnál nem írja körül világosan a fizetését és azok adómentességi viszonyait. Ezeknek a kérdése törvényesen nem lévén szabályozva, a megoldás a közigazgatási gyakorlatban meglehetősen ingadozóvá lett. Főképpen az államvasuti tisztviselőket, szolgákat, állami gépjárási alkalmazottakat terhelte a törvény e homályosságának sokféle magyarázata, mert különösen újabb egymást érik a sokféle helyi pótdadók, amelyeket rajtok minden tiltakozás, fölebbezés mellett is, nem egy helyen kéréltelhetlenül behajtottak. A benyújtott törvényjavaslat szerint a szóban forgó állami tisztviselők, alkalmazottak épp úgy nem tartoznak helyi adót fizetni, mint a fizetéseket

világosan szabályozó 1893. évi IV. törvényekben egészen határozott módon felsoroltak, körülírtak. Amennyiben ezek ellen talán már végrehajtás volna folyamatban, ez beszüntetendő. Az az összeg azonban, amelyet némelyek ily természetű adók fejében a zaklatásoktól való szabadulás végett idők folyamán befizettek, vissza nem kérhető, per útján vissza nem követelhető.

— **Izr. nőegylet táncestélye.** A kedden megtartandó izr. nőegylet táncestélye iránt egyre nagyobb érdeklődés mutatkozik, úgy annyira, hogy ami egészen szokatlan városunkban (sajnos, hogy szokatlannak kell mondani és hogy ki kell emelni, hiszen a jótékonyág minden vallás legszebb gyakorlata) a más felekezeti táncosnők is nagyban készülődnek az estélyen való megjelenésre. Az egylet — több hozzá intézett kérdésre — ismételtelen kijelenti, hogy külön meghívót senkinek, még vidékre sem küld, részben a jótékonyág javára óhajtván megtakarítani a meghívók költségét, részben elkerülni akarván a meghívók elmaradásával vagy meg nem kapásával járó kellemetlenségeket, hanem falragaszok útján és hírlapilag hívja meg az érdeklődő közönséget. Az estély 9 órakor veszi kezdetét. Belépődíj személyenként 3 korona, családjegy 8 korona.

— **Állami ménék.** Tudvalevőleg a város két drága mént bérelt ki az állami méntelep parancsnokságtól, amelyeknek a Versecről évenként hozzánk küldetni szokott 10 drb állami ménnel együtt f. hó 10 én kellene ideérkezniök. Mint hogy azonban városunkban a lefolyt héten 4 drb gyanus lovat le kellett bunkózni, a polgármester tart tőle, hogy a méntelep parancsnoksága akadályokat fog támasztani a méneknek az egyes lótartó gazdákhöz való bocsátása tekintetében; ennél fogva megkereste a méntelep parancsnokságot, jelezve, hogy Nagybecskerekben a lóállomány teljesen ment mindennemű betegségtől, a miért is nincs ok a félelemre. Mindenesetre a méntelep parancsnokságának a válasza lesz mértékadó és ettől fog függeni, lesznek-e az idén állami ménék, vagy nem?

— **Magyar nyulak Franciaországban.** Temérdek nyulat szállítanak most vidékünkéről francia földre. A tapsifülesek ez alkalommal abban a ritka szerencsében részesülnek, hogy eleven állapotban tehetik meg ezt a szép utat, sőt a szállítók gyöngéd gondoskodással azon fáradoznak, hogy tökéletes testi épességben érkezzenek oda. Mert nagy hivatás várja ott a magyar nyulakat. Tőlük reméli a francia kormány az elfajult francia nyul nemzetség regenerálását. A francia és magyar kormány között történt megállapodás következtében a földművelésügyi miniszter megengedte, hogy báró Gerliczy Ferenc deszki uradalmában a nyulakat elevenen fogdossák össze azon célból, hogy azokat vállalkozó útján ki szállítsák Franciaországba, ahol a nyulak sok-

csak benézett oda, tudta, hogy ott ilyenkor nem szoktak lenni. Már ment is visszafelé, akkor hallotta, hogy egy hang a nevéét szólítja:

— Márton!

A nagy újság lap alól töpörödött, pápaszemes arc nézte széles mosolylyal, örvendve, mint mikor régi pajtások, öreg emberek találkoznak.

— Ni, Guszti! Te vagy az?

Kiderült az arca és betette maga után az ajtót, hogy nem hallatszott egyszerre a lárma és csend lett a szobában. Egy kicsit bosszankodott mikor feléje ment, hogy mindjárt észre nem vette.

— Nem láttalak, szolt mentegetőzve. Gyöngül a szemem, mindig jobban!

Bizony Márton, ma-holnap te is a hetvenbe lépsz. Harminchégyben születél, mi?

— Tudod te! Négy esztendővel vagyok fiatalabb nálad.

— Most utolértél, mindkettőn öregek vagyunk.

— Öregek, öregek! schajtotta. Egy szép napon el is fogunk tűnni. Szétmállunk, mint a száraz kőmlő. Két semmivel kevesebb lesz a semmiben.

— Ugy, ugy Márton! Kelletlen teher már ez az élet. Tudod, ha csak egyszer valami igaz öröm érné az embert. De meg kell azt drágán fizetni mindig, valami más szomorúsággal. Látod, ha a lányomat el nem hagyja az a kötnivaló, részeg férje, hát ide se jövök, ebbe a putri fészekbe és mi csak a másvilágon találkozunk volna.

— Könnyebb mégis neked Guszti. Erről rád üt a baj, amarról van kire támasztani a csontjaidat. Egy kis pénz a takarékbán, aztán egy olyan áldott jó fiu, mint a Ferenc, sok mindenen enyhíthet, szelidíthet. De én . . .

Szomoruan hajtotta le a fejét.

— Hát a Gábor? kérdezte Guszti.

— A Gábor? Hadd, az szegény. Elég annak a maga baja. Mindig mondtam neki: ne menj te fiam erre a pályára, hálátlan az! Aztán ha belesírod is lelkedet a publikumodba, mit érti az, mit kapsz tőle? Ha jó kedve van száraz kenyeret, ha rossz kedvű, mehetsz éhenveszni. De hiába szolt az ember neki. Tudod te, milyen bolond, lekesedő szive van a gyerekeknek. Ma meg panaszkodik, ir haza. Csunya dolog, hogy ezeket az embereket úgy nyomorogni hagyják. Annnyiba se veszik mint a döglött verebet! Na, nyáron még csak menne valahogyan, de így őszszel, tél felé! Tüdőgyulladást kapnak. Aztán ha volna, szivesen küldene nekik az ember valamit. De nincs, nincs! Ugy kell azt végignézni munkánálkül.

Gyorsan, hadarva beszélt az öreg, a belső tűz piros foltokban csapott ki az arcára. A Guszti is félretette a maga baját, inkább szelid megilletődéssel nézett rá. Alttalában jámbor, nyugalmas volt ez az öreg, csak néha tört ki belőle egy kis zsörtölődés. Most is ott motoszkáltak a fejében azok a komoly, általános benyomások az életről, a mik egészen belekövetelnek az ilyen öreg emberek lelkébe.

Nehéz, nagy csend lett a szobában. Nagy csend.

Odakint valaki rácsapott az asztalra és utána nagy csörömpölés, zivaj volt hallható. Bizonyára utolsó partie volt és most készülnek haza. Türelmetlenül feszengett a széken Márton. Ha ezek elmernek, akkor . . . Istenem! mi lesz akkor? A Gusztitól nem lehet kérni, rösteli; de különben is ha eddig nem adott! . .

Erősen, hogy szinte fáj neki, összeráncolta

a homlokát. Valamit tenni kell, valamit ki kell gondolni! . . . Megvan!

Előbb elpirult, de aztán erős hangon szolt:

— Guszti!

— Mi az, Márton?

— Játsszanánk?

— Talán mi is játszsanánk?

— No igen. Dominót, filérekbe. Elszórazunk vele.

— Hát játszunk!

Es rakosgatták szép, sokszegletű formákba a dominókat, a mik úgy néztek ki, mint valami vastagfalu várnak az alaprajza.

Márton röstelni kezdte, hogy így akar pénzt szerezni. Így, — attól a másiktól. Aki neki barátja, régi, öreg pajtása. A kik egymás nyakába borulva sirtak Világos alatt forró, igaz könnyeket és titokban, dugva hoztak onnan egy golyót abban a törhetlen reményben, hogy eljön még az az idő, a mikor azt el lehet majd sütni a nagy ellenségre. Vajjon megvan-e még? Szinte nem is tudott figyelni. Izgatott volt és reszketett a keze, a mikor kirakta a filéreket. Kinnal összezsugorgatott filérek voltak azok! Kapzsi lett egyszerre és irigy módon leste a kockákat. Mikor egy-egy átvándorolt oda, a másikkhoz, nagyot nyilallott a szive. De azért azok csak mentek, mentek egyre. Ritkaság, hogy egy visszakivánczolt volna. Kutya szerencséje van annak a Gusztinak!

Szórazokozott volt, kimerült és haza gondolt. Későn fog hazajönni ma, a Málí aludni fog, bizonyosan és álmodni. Utóbbi időben, mindig álmodik a fiuról. Azt hiszi, jómódban él, duskál az aranyban, cifraságban. Tehetséges a gyerek és mindig lelkesedett a szép dolgokért. Es fáj neki,

kal kisebbek, mint a magyar nyulak. A franciák azt remélik, hogy keresztezés következtében testben nagyobb lesz majd a jövő nyul generáció. A nyul-fogást tegnap fejezték be szép eredménnyel. Összesen 790 nyulat fogtak; ebből 364 nőstény, 426 hím. Miután csak az előbbiekre van szükség, a hímeket leöldösik. Itt említjük meg, hogy a francia és a magyar kormány közti megállapodás értelmében gróf Apponyi nyitrai birtokán 1040, San Marco hercegnő német csanádi birtokán 1028, Berchold gróf árpádalmi birtokán 1787, gróf Károlyi mágocsi és szénási birtokán pedig 739 nyulat; összesen 5434 darabot fogtak össze. Ennyi tapsifülest visznek ki Magyarországról, nem számítva bele a deszki nyulakat.

— **Farsang.** Szécsányról jelentik: A torontálszécsányi vasúti alkalmazottak folyó hó 3-án, a „T. H. E. V. dalegyete” közreműködésével, Szécsányon a Scheirich-féle vendéglőben minden tekintetben fényesen sikerült táncvigalmat rendeztek. Este 6 órakor érkeztek Nagybecskerekről a dalárda tagjai, kiket a rendezőség fogadott és lampionos menetben kísért a vendéglőbe. Fél 9-kor kezdett gyülekezni a nagyszámú díszes közönség s pont 9-kor elkezdte a T. H. E. V. 25 tagból álló dalárdája Randler F. karmester vezetésével 6 számból álló szép műsorát előadni, mi nagy tetszéssel és viharos tapsal fogadtattott a több számot meg kellett ismételnők. A terem gyönyörűen volt díszítve vasúti jelvényekkel, s méltó elismerést érdemelnek ezért a derék rendezők, a kik különben is sokat fáradoztak az est sikere érdekében. A tánc fel 11-kor kezdődött s virradtig tartott, melyhez a zenét a módosi cigány zenekar szolgáltatta. Az est tiszta jövedelme a „Torontáli vasutak dalegyete” alapjának gyarapítására fordított. A jelen volt hölgyek névsora: Asszonyok: Pozojevich Istvánné (H.-Neuzina), Heinrich Józsefné, Szilber Gyuláné, dr. Hamel Nándorné, Merschdorf Mihályné, Bruckmayer Ferencné, Trendler Istvánné, Gille Józsefné, Merschdorf Péterné, Probst Istvánné, Takó Antalné, Unger Károlyné, Czofall Kálmánné, Novotta Jánosné, Sabarich Antalné, Kotra Gézáné, Michels Sándorné, Szabó Józsefné, Graszl Jakabné, Szendefné, Grosz Gusztávné, Vasváry Vendelné, Lafleur Péterné (Lázárföld), Klein Julianna (Lázárföld), Papp Péter Sándorné (N.-Becskekerek), Kálmán Gizella (N.-Becskekerek), Kutassy Ferencné (Illánca). Leányok: Zecha Méda (N.-Becskekerek), Szabó Györgyné, Telbisz Anna (Nákófalva), Rohringer Irén (N.-Becskekerek), Sántha Vilma és Kamilla (Illánca), Kusch Lujza (N.-Becskekerek), Kanizsa Janka (Lázárföld), Szabó Anna (N.-Becskekerek), Dobos Etel (Illánca), Rittinger Katica és Gizella (Dolác), Röhling Berta (N.-Becskekerek), Gille Betti (Jánosföld), Kühlburger Petronella (N.-Becskekerek), Klapp Anna, Szabó Mariska, Radoicsics Anna, Vorwith Emma, Ewinger N., Retzler Borbála stb.

— **A tűzkárbiztosítás s a tüzoltóság.** Budapest székesfőváros feliratot intézett a kormányhoz, hogy a tűzkárbiztosító intézeteknek a tüzoltó kiadásokhoz való hozzájárulását törvényhozási uton szabályozza. Ismeretes tény az, hogy amennyire fejlődik a tüzoltóság, annyira kevesbednek a

hogy a szerencsében eltántorodott tőlük, a születőtől. Azért is nem is. Nem lehet másképp.

— **Hazugság! Nem igaz!** — ordít fel egyszerre Márton és az öklével szétveri a kockákat. Guszti ijedt, meglepett sértődéssel néz rá: — De Márton, hát volt hetesed? Mondd, volt?

Márton csak akkor kap észhez. — **Igazság, nem volt!** — szól fojtott hangon. Vedd! Itt az utolsó öt vasam. Es csendesen folytak a könnyek a szeméből. Aztán, hogy Guszti bámulva, értelmetlenül nézett rá, szomorúan, nagyon halkán mondta:

— **Vedd, Guszti! . . . Valamit álmodtam, csak az . . .**

De Guszti mégse mozdul. Ugy érzi, hogy nem is tudna most hamarjában fölkelni a székről s a pénz után is hiába nyujtaná a kezét, kiesnék egyik a másik után. Valami nehéz szorongás fogta el, majd lassan nedves lett a pápaszem is s már csak homályosan látta Márton alakját.

Mire a Márton csöndes zokogása odajutott a füléhez, már akkor valami lágy elhatározásba olvadt a meghatottsága. Fölkelt nesz nélkül és odatipeggett hozzá.

— **Visszaadom, Márton. Mind visszaadom! Nesze!**

Mikor látta, hogy rösteli, vonakodik, el kezdte kínálni, nógatni, mint valami elkényeztetett nagy gyereket:

— Szórakozás volt csak, Márton. Tréfa. Hát ne edd magad. Adok kölcsönt is . . . Öt forintot . . . Tudod, a Gábor . . .

Széki Andor (Szekulesz Ignác).

tűzkárok s így nagyrészt a tűzbiztosító intézetek javára áll fenn a tüzoltóság s dacára, hogy busás előnyöket élveznek ily módon a biztosító intézetek, egy fillért se adtak a tüzoltóságnak, pedig ennek pozitív kára is van tüzeseteknél. Budapest főváros feliratát megküldte Torontál-megye közönségének is és a f. hó 19-iki közgyűlésen fognak vele foglalkozni.

— **Megvert handlé.** Ócska vasakkal kereskedik Engel Dávid, egy félkegyelmű zsidó suhanc. Az utcai gyerekek sokat mókáznak vele, de azért ami ma történt, az már mégis sok volt. A német utcában kiabálja szokott frázisait, mikor egy Dikart Pál nevű muzsikust minden ok nélkül neki esik, jól meggyomorozza és valami vasdarabbal beszakította a fejét. Véres fővel, ordítva kísért föl édesanyja a sajnálatraméltó fut a rendőrségre, ahol megtették a panaszt a gonoszindulatu muzsikust ellen.

— **Szélhámos asszony.** Pár nap óta egy asszony járkál városunkban házról házra és állítólag az Olga-egylet számára gyűjt, sőt sok helyt kapott is, adományokat. Illetékes helyről nyert értesülést szerint az egylet ez idő szerint senkit sem bízott meg adománygyűjtéssel, ennél fogva ez az asszony kétségtelesen szélhámoskodik, miért is kívánatos, hogy kiléte megállapítása tekintetéből a rendőrségnek is bemutatassék.

— **Egyenruha szállítás.** A temesvári magy. kir. pénzügyigazgatóság a kerületében állomásozó 410 pénzügyőr számára szükségelt egyenruha szállítása iránt pályázatot hirdet. E szerint a szabómunkák 3 év tartamára és pedig 1900. évi április hó 1-jétől 1903. év március 31-ig terjedőleg adatként ki. Az árlejtés alapjául a következő kiállítási egységek vétetnek, jelesen az elkészítés és a hozzá tartozó kellékek árával együtt: 1 köpeny 19 korona 60 fillér; 1 téli vagy nyári zubbony 8 korona 40 fillér; 1 téli vagy nyári nadrág 4 korona 20 fillér. Az egy korona bélyeggel ellátott iven írott ajánlatok a rendes hivatalos órákban f. évi február hó 26-ának délelőtti 9 órájáig fogadhatók el. Pályázók ajánlataikat 400 korona készpénzzel vagy ily értékű óvadékképes értékpapirokkal kötelesek ellátni. Miről az érdekeltek azon hozzáadással értesíttetnek, hogy a közelebbi feltételek a kereskedelmi és iparkamara vagy a „Délmagyarországi Iparszövetség” irodájában Temesvárott betekintheők.

Irodalom.

— **Szalkay Lajos társulata.** Mint olvasóink előtt ismeretes, a tavaszi szezonra Szalkay Lajos kapta meg a nagybecskereki színházat, ki jelenleg Székesfehérvárott működik. A társulat jelenlegi működéséről a következő hírt vesszük:

A székesfehérvári színházban Szalkay Lajos szinigazgató mindinkább megtöri a közönség közönyét. Jó előadásokat produkál, derék a társulatának minden tagja és így részleg a közönség elismerésére, pártolására. Tegnapelőtt és tegnap zsúfolt ház előtt mutatta be Bokor pálya díjat nyert „Kuruc fufangját”, melyben különösen kitűntek Szalkayné szép énekével, Holéczy Ilona drámai művészetével, továbbá Gazdy Aranka, Barcs Aranka, Breznay Anna, Szalkay az igazgató humoros játékával, Déri Béla, Krémer a jeles komikus és Kalmár. Kiválóbb tagjai a társulatnak Sz. Nagy Imre, Szentmiklósi Béla, Pálfi Mariska, Borsitzky Ilona, Szepesi Gusztáv, Réthy Lina és Weiss karmester, a ki hosszabb ideig volt a lipcei opera karmestere. Szepesi Gusztáv és Kalmár Gyula legközelebb tartják jutalomjátékukat. Előbbi az „Idegenek”-ben, utóbbi „Romeó”-ban.

KÖZGAZDASÁG.

Takarékpénztári közgyűlések.

Február 11. Alifünnári járási takarékpénztár r. t. VII-ik évi rendes közgyűlése.

Február 18. T. h. é. v. és osztr. m. I. tisztviselő egylet fogy. szöv. II. közgyűlése.

Február 26. A beodra-karlovai önszegélyző szövetkezet I. rendes közgyűlése.

Február 26. A beodra-karlovai takaré- és előlegszövetkezet XIII. rendes közgyűlése.

x **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvénynél, csuznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkóránál, minő: a kolera, hányóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való

bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerré jó eredménnyel használható bedörzsölésként az influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerárban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottan: mint „Richter-féle Horgony-Pain Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Liniment” kérendő és a „Horgony” védjegyre kérünk figyelni.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 8-án.

Budapest, február 8. (A „Torontál” eredeti táv.) A képviselőház mai ülésében Bartha Ödön beszélt a javaslat ellen.

A zárt tárgyalás vége.

Budapest, február 8. (A „Torontál” ered. táv.) Két napi zárt tárgyalás után — mint Aradról jelentik — tegnap este 9 óra után hirdette ki a törvényszék ítéletét egy szülésznő vétkes operációja közben elvázott németországi nevelőnő ügyében. A törvényszék özv. Lilenberg Jakabné aradi szülésznőt másfél évi börtönre ítélte, Csutak Károly temetésrendező vállalkozót ellenben felmentette. Az eset pikáns részleteinél fogva annak idején nagy szenzációt keltett az egész hazai, sőt a külföldi sajtóban is.

Öngyilkos csendőr.

Budapest, február 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Érmihályfalva biharmegyei községben Beczkó István csendőr szolgálati fegyverével szíven lőtte magát és meghalt. Az öngyilkosság oka ismeretlen.

Magyar lovak Transzvámban.

Budapest, február 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Sopronból jelentik, hogy onnét ma délelőtt 3000 lovat szállítottak el angol tiszték.

A délafrikai háború.

Budapest, február 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonból jelentik: Buller tábornok hétfőn kezdte meg az előrenyomulást. A gyalogság az ágyuk védelme alatt rendkívül hevesen támadott és teljesen megverte a burokat.

Kedden reggel egy bur löszerraktárt a levegőbe röpítettek.

A burok megkísérelték a bevett pozíciók visszavételét, de visszaverettek.

Budapesti gabonátözsde.

Budapest, 1900. február 8.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

B u z a	kilós	50 kilogr. ára		kilós	50 kilogr. ára		
		kor-tól	kor-ig		kor-tól	kor-ig	
Bánsági	6	76	7.40	7.55	80	7.90	8.05
Tiszavidéki	„	76	7.55	7.75	80	8.—	8.25
Pestvidéki	„	76	7.35	7.55	80	7.95	8.10
Bácskai	„	76	7.55	7.80	80	0.—	0.—

R o z e	uj	elsőrendű	kilós	
			70-72	6.25 6.35
„	„	másodrendű	—	6.10 6.20
Á r p a	„	takarmány	60-62	5.65 5.70
„	„	égetni való	62-64	5.45 5.55
„	„	sőrfőzésre való	64-66	0.— 0.—
Z a b	„	—	39-41	5.35 5.45
T e n g e r i	ó	bánsági	—	4.75 4.95
„	„	másnemű	—	0.— 0.—

Határidő-üzlet.

Budapest, febr. 8. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Erős kínálat mellett gyöngye vételkedv. Arak szilárdak. Kötetett:

Buza 1900 áprilisra	7.70—7.71
Buza 1900. szept-re	7.85—7.86
Rozs áprilisra	6.44—6.45
Zab áprilisra	5.03—5.04
Tengeri 1900. májusra	4.95—4.96

A párdányi fősolgabírószámtól.

884. kig. szám 1900.

130-3.2

Pályázati hirdetmény.

Az elhalálozás folytán üresedésbe jött Szerb-Szt-Márton községi jegyzői állásra alólírott hivatal által ezennel a pályázat kiíratik s felhivatnak mindazon egyének, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. c. értelmében felszerelt folyamodványait alólírott hivatalhoz f. évi február hó 28. áig okvetlenül beterjesszék.

A választás f. évi március hó 3-án d. e. 10 órakor Szerb Szt-Márton község-házánál fog megtartatni.

Ezen állással a következő javadal-mazás van egybekötve:

1. Jegyzői évi törzsfizetés 1305 kor. 20 fill.

2. A járáson belüli utazásokért évi al-talány 80 kor.

3. Évi tüzifaátalány 160 kor.

4. A község tulajdonát képező köz-legelő és kivágási földek kezelése körüli írásbeli teendők teljesítéséért évi fizetés 200 kor.

5. Anyakönyvvezetővé leendő kinevez-tetése esetére évi tiszteletdíj 120 kor.

6. Négy lakszobából és mellékhelyi-ségekből, u. m. konyha, éléskamra és pin-céből álló szabad lakás.

7. 366 □-öl házi kert és 930 □-öl pótkert haszonélvezete.

8. A magánmunkálatokért szabály-rendeletileg megállapított díjak.

Kelt Párdányban, 1900. évi január hó 29-én.

Torontálmegye párdányi járási
fősolgabírói hivatala.

Hirdetmény.

Szécsénfalvi róm. kath. hitközség alul írott megbízottjai ezennel közhírré teszik, hogy Szécsénfalva községben még ez év folyamán egy róm. kath. templom építetik s hogy az arra vonatkozó tervek 10.408 frt 68 kr. költséggel egybeállított költségterv s minden egyéb feltételek folyó évi február hó végéig Szécsénfalva község-házánál megtekinthetők, a meddig a zárt ajánlatok is Giel János bizott-sági tag szécsénfalvi lakosnál beadhatók, a versenytárgyalás napjaul pedig ez évi március hó elseje tüzetik ki.

Kelt Szécsénfalván, 1900. évi február 1-én.

Massong,
biz. jegyző.

Giel János,
biz. pénztárnok.

Arverési hirdetmény.

A központi és antalfalvi uti bizott-ságok tulajdonában lévő tomaseváci te-mesi fahíd lebontása a megyei alispáni hivatal által 72936. sz. a. elrendeltetvén, ezen lebontási munkákra folyó évi február 24-én a központi fősolgabíró hivatalá-ban megtartandó nyilvános árverés ezen-nel kihirdetettik.

Vállalkozni óhajtók felhivatnak, hogy vonatkozó lebontási munkára nézve zárt írásbeli ajánlatukat nevezett időig és helyen annyival is inkább adják be, mert később érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Mint hogy a kinyerendő faanyag a bontást elválló tulajdonába fog átmenni és mint hogy a kinyerendő faanyag értéke a bontási munkák értékét felülmulja, ennélfogva az ajánlatba pontosan kiteendő az, hogy az ajánlattevő a bontási munkákat, az anyag értékén felül, mily reáfizetéssel hajlandó elvállalni.

Ezen, a kinyert anyagon felül, reá-fizetendő összeg az árlejtés megtörténte után azonnal lefizetendő.

Végül megjegyeztetik, hogy a járomcölö-pök a földszinén nem elvágandók, hanem ki-huzandók.

Kelt Nagybecskerek, 1900. január 8-án.

Daniel,
fősolgabíró.

132-3.1

12501. tkvi szám 1899.

106-1.1

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Viktoria takaréks és hitelintézet végrehajtónak Bugár Gligor románécska-i lakos végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területén Román Écska község 100. sz. tkvben 161. hrsz. alatt felvett 112. ö. i. sz. ház 830 □-öl beltelekkel és 1737. hrsz. a. felvett 758 □-öl pótkert, tehát a végrehajtáson kívül álló társtulajdonos Bugár Szima jutaléka is 430 frt kikiáltási árban 1900 évi március hó 1-ső napján délelőtt 10 órakor Román-Écska község-házánál megtartandó nyilvános árverésen kö-vetkező feltételek alatt fog eladás alá ke-rülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitzított birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árnak 10% át, vagyis 43 frtot készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42 §. jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt m. kir. ig min rendelet 8. § ában jelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170-ik § értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál történt előleges el-helyezéséről kiállított elismervényt átszol-gáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvény-szék tkvi irattárában s Román Écska köz-ség-házánál megtekinthetők.

Kelt a nagybecskereki kir. törvény-szék tkvi hatóságánál, 1899. évi de-cember hó 4-én.

Dr. Selymessy,
kir. tvszéki bíró.

A nagybecskereki szolgabírói hivataltól.

1770. sz. 1900.

123-3.8

Pályázat.

Bégaszentgyörgy községben az 1000 korona fizetés és szabad lakás élvezetével rendszeresített segédjegyzői állás lemondás által megüresedvén, ezen állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen állás elnyerésére igényt tartanak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám folyó évi február hó 28-ig annál is inkább adják be, mert a később érke-zetteket figyelembe venni nem fogom.

Nagybecskerek, 1900. január hó 30. án.

Daniel,
fősolgabíró.

<p>2 szép utcai lakás Mária Terézia-utca 2060. sz. (Amerika előváros) folyó évi május hó 1-étől kiadandó.</p> <p>a) 3 elegáns szoba, zárt üveg-folyosó, konyha, cselédszoba és az összes mellékhelyiségek, esetleg kerttel is.</p> <p>b) 3 szoba, konyha és az összes mellékhelyiségek.</p> <p>Bővebbet e lap kiadóhivatalában.</p>
--

HIRDETÉSEK

felvétetnek

a „TORONTÁL” kiadóhivatalában.